

Research Article

A Study of the Relationship of Factors Affecting the Success in Sports Competitions and Studying of Muay Thai Athletes (Case Study of Relationship Between Variables)

Anurakpapop Meeton*

Ph.D. (Exercise Science and Sport), Doctoral Student

Department of Health Science and Sport, Faculty of Education Mahasarakham University

Arporn Popa

Ph.D. (Sports Sciences), Assistance Professor

Department of Health Science and Sport, Faculty of Education Mahasarakham University

Piyachet Tasing

M.Sc. (Sports Medicine), Lecturer

Department of Health Science and Sport, Faculty of Education Mahasarakham University

*Corresponding author: anurakpapop.m@msu.ac.th

Received: June 16, 2021/ **Revised:** November 22, 2021/ **Accepted:** November 26, 2021

Abstract

This research aimed to verify the structural validity of the model against the empirical data and to explore the level of factors affecting the success in sport competitions and studying of Muay Thai athletes. The sample consisted of 300 Muay Thai athletes studying in 20 higher education institution analyzed by multistage randomization. The research method was a questionnaire developed by the researcher. The discriminant powers in sports and studying were between 0.51 and 0.87, and the confidence value was 0.98. The baseline data were analyzed by the LISREL instant computer program. The confirmatory factor analysis was used to assist in the preparation of the data in the study. The relationship between factors affecting success in sports competition and studying Muay Thai athletes was analyzed.

The results showed that the structural straightness was checked consistently with the empirical data. The Chi-square value was 8.41. The probability was 0.76 degrees of freedom, 14 (df=14). The harmonious index (GFI) was 0.96. The modified harmonized index (AGFI) was 0.95. And the mean square root index of estimated difference (RMSEA) was 0.02. When prioritizing the levels of factors affecting athletic success from most to least, it was found that the highest was training-related factors followed by environmental mental performance coaching self-management, and motivation. The Order of success in studying showed the highest factor was related to self-management, followed by environment training mental performance, motivation, and coaching respectively.

Keywords: Success, Competitions, Studying, Muay Thai Athletes

บทความวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย (กรณีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร)

อนุรักษ์ปภ มีตน*

ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา), นักศึกษาปริญญาเอก
ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาภรณ์ โพธิ์ภา

Ph.D. (Sports Sciences), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปิยเชษฐ์ ตะสิงห์

วท.ม. (เวชศาสตร์การกีฬา), อาจารย์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
*ผู้ประสานงาน: anurakpapop.m@msu.ac.th

วันรับบทความ: 16 มิถุนายน 2564/ วันแก้ไขบทความ: 22 พฤศจิกายน 2564/ วันตอบรับบทความ: 26 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสำรวจระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งหมด 20 สถาบัน จำนวนทั้งหมด 300 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกรายด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียนระหว่าง 0.51 ถึง 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป LISREL วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดล (Confirm factor analysis) ช่วยในการจัดกระทำข้อมูลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย

ผลการวิจัยพบว่า ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 8.41 ความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.76 องศาอิสระ เท่ากับ 14 (df=14) ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.02 เมื่อเรียงลำดับความสำคัญระดับปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่า สูงสุดเป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม รองลงมาเป็น สิ่งแวดล้อม สมรรถภาพทางด้านจิตใจ ผู้ฝึกสอน การจัดการตนเอง และแรงจูงใจ ตามลำดับ ส่วนความสำเร็จด้านการเรียน สูงสุดเป็นปัจจัยเกี่ยวข้องการจัดการตนเอง รองลงมาเป็น สิ่งแวดล้อม การฝึกซ้อม สมรรถภาพทางด้านจิตใจ แรงจูงใจ และผู้ฝึกสอนตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสำเร็จ การแข่งขันกีฬา การเรียน นักกีฬามวยไทย

บทนำ

กีฬามวยไทยถือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน ทั้งเพื่อออกกำลังกายและพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศด้านการแข่งขัน โดยเฉพาะการเล่นกีฬามวยไทยถือว่าได้รับความนิยมมากทั้งในกลุ่มของบุคคลทั่วไป กลุ่มของนักเรียนในโรงเรียน และนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นต้น เพราะมวยไทยสามารถสร้างรายได้ อีกทั้งยังสามารถยึดเป็นอาชีพให้กับตัวเองได้ (Na Nakorn, 2018) ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มมีผู้สนใจฝึกหัดเล่นกีฬามวยไทยเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น และการฝึกเพื่อพัฒนาเป็นนักกีฬามวยไทยของหลาย ๆ คน คงมีเป้าหมายเหมือนกันคือ การอยากได้รับชัยชนะจากการแข่งขัน ซึ่งนั่นเรียกว่าเป็นความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยที่ต้องการอย่างใดก็ตามการได้รับชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาคงไม่ใช่เรื่องง่าย หากขาดการฝึกฝนอย่างหนักจนสามารถพัฒนาทั้งด้านทักษะกีฬาและสมรรถภาพทางกายที่ดีเพื่อการแข่งขัน (Nukeaw & Boonrod, 2020) แต่นั่นก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ว่านักกีฬามวยไทยจะประสบผลสำเร็จสามารถได้รับชัยชนะจากการแข่งขันเสมอไป ซึ่งชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาล้วนมีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวนักกีฬาหลายปัจจัย จากการศึกษาทางวิชาการที่ผ่านมาพบว่าการได้รับชัยชนะของนักกีฬามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ฝึกสอนกีฬา (Junhom, Chaturaphathorn, Singnoi & Suksawang, 2020) เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการสนับสนุน (Panthong, 2017) อีกทั้งยังมีปัจจัยหลายอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการแข่งขันเพื่อให้เกิดชัยชนะ และยิ่งหากเป็นนักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาด้วยแล้วความสำเร็จด้านการกีฬาคงไม่ใช่เป้าหมายทั้งหมดของนักศึกษาที่ต้องการ แต่อาจรวมถึงความสำเร็จของด้านของการเรียนอีกด้วย

นักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอีกกลุ่มที่กำลังทำหน้าที่สองอย่างพร้อม ๆ กัน นั่นคือหน้าที่การเป็นนักกีฬาและหน้าที่การเป็นนักศึกษา หน้าที่การเป็นนักกีฬาคงหนีไม่พ้นความต้องการอยากได้รับชัยชนะในกีฬาที่ตนเองแข่งขัน ส่วนหน้าที่การเป็นนักศึกษาก็คงต้องศึกษาหาความรู้รวมถึงความต้องการสำเร็จการศึกษาเพื่ออาชีพที่ตั้งเป้าหมายในอนาคต จากการศึกษาทางวิชาการยังพบอีกว่าความสำเร็จของนักกีฬาด้านการแข่งขันกีฬาและความสำเร็จของนักศึกษาการเรียน เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เชื่อมโยงเหมือนกันนั่นก็คือตัวผู้ฝึกสอนหรือ

ตัวอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ สิ่งแวดล้อม รวมถึงปัจจัยของด้านอุปกรณ์และสถานที่ (Na Ayuthaya & Thanathiti, 2020) ถึงแม้ในการศึกษาทางวิชาการจะยืนยันว่าความสำเร็จด้านการกีฬานักกีฬาและความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษา จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่คล้ายกันหลายปัจจัย แต่ในความเป็นจริงของนักศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นนักกีฬามวยไทยในช่วงของการแข่งขันกีฬา จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมกีฬาอย่างมาก เพื่อให้มีการพัฒนาทั้งทางด้านทักษะและสมรรถภาพทางกาย เพราะกีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่มีการปะทะของร่างกาย จึงต้องมีร่างกายที่แข็งแรงในการปะทะ รวมถึงความเข้มแข็งของจิตใจที่ต้องอาศัยความแข็งแรงของร่างกายสำหรับนักกีฬาประเภทต่อสู้ซึ่งเป็นสิ่งที่นักกีฬาขาดไม่ได้ (Sumongkol, 2019) เมื่อสิ้นสุดช่วงของการแข่งขันกีฬา นักกีฬามวยไทยก็จะกลับเข้าสู่สภาวะหน้าที่การเรียนตามปกติและต้องให้ความสำคัญกับทุกๆ กิจกรรมในการเรียนอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้สำเร็จการศึกษาอย่างที่ตั้งเป้าหมาย นักกีฬามวยไทยเองจึงต้องสามารถจัดลำดับความสำคัญของงานพร้อมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อเข้าสู่การเรียนด้วยความตั้งใจ มีการบริหารจัดการตนเองที่ดีการเรียนจึงจะประสบความสำเร็จ (Kanfer & Gaelick, 1968) อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการยืนยันทั้งทางวิชาการและทฤษฎีว่าความสำเร็จของนักกีฬาด้านการแข่งขันกีฬาและความสำเร็จด้านการเรียนมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องยืนยันเหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้ระบุลำดับความสำคัญของระดับปัจจัยที่จะให้นักกีฬานำไปใช้ในแต่ละสถานการณ์ไม่ว่าจะเป็นช่วงของการแข่งขันกีฬาหรือช่วงของการเรียนว่าปัจจัยไหนควรให้ความสำคัญก่อนหลัง เพื่อที่จะให้ตัวนักกีฬาเองจัดลำดับความสำคัญของแต่ละสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ปัญหาของนักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคือสามารถทำหน้าที่ในการแข่งขันกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในขณะเดียวกันด้านการเรียนกลับมีปัญหาและตรงกันข้ามเมื่อสามารถทำทุก ๆ กิจกรรมของการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ความสามารถด้านการกีฬากลับลดลงส่งผลต่อนักกีฬาในการเลิกแข่งขันกีฬามวยไทยและมุ่งเป้าหมายเพื่อสำเร็จการเรียนเป็นหลัก ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อตัวนักกีฬามวยไทยด้านการแข่งขันกีฬา อาจทำให้ความสามารถด้านกีฬาลดลงหรือด้านการเรียน

มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดน้อยลงเช่นเดียวกัน อาจส่งผลถึงการเลิกแข่งขันกีฬามวยไทยหรือการลาออกในระหว่างการศึกษา เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ของสถาบันการศึกษาที่กำหนด ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่คล้ายกัน อาทิ สิ่งแวดล้อม การฝึกซ้อม แรงจูงใจรวมถึงตัวผู้ฝึกสอน หรืออาจารย์อีกด้วย (Prateeladda, Petchpradab, PhongsiriSaen & Siriwong, 2016; Poonsem, 2018, Phisitvotsiri, et al, 2017 & Ketsom, et al., 2015)

จากหลักการและเหตุผลที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จึงสนใจทำการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย (กรณีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร) โดยศึกษาความสัมพันธ์ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทั้งด้านการแข่งขันกีฬาและความสำเร็จด้านการเรียน มีความสัมพันธ์ของแต่ละระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จอย่างไรและเรียงลำดับเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักกีฬามวยไทยในการเลือกนำไปใช้ในแต่ละด้านเพื่อเป้าหมายความสำเร็จ ทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนหรืออาจารย์ รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬามวยไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อสำรวจระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย

คำถามของการวิจัย

1. โมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความตรงเชิงโครงสร้างหรือไม่
2. ความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียนของนักกีฬามวยไทยมีระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

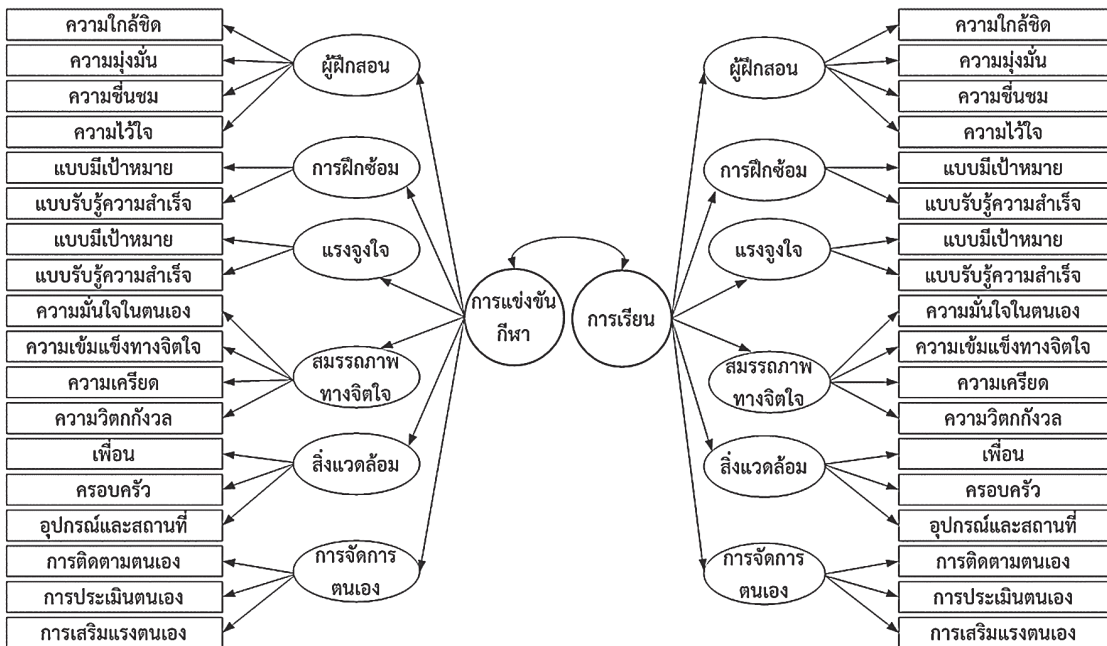
กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสำเร็จของ Nicholls (1989) ได้อธิบายว่า การรับรู้ความสำเร็จเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของแต่ละบุคคล ซึ่งนักกีฬา

ควรมีการฝึกให้มีการรับรู้ความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความพยายามในเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้สำเร็จ และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการความสำเร็จของ McClelland (1961) อธิบายว่า พฤติกรรมของคนที่ต้องการความสำเร็จจะเกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจ สถานการณ์ แนวโน้มของผลที่จะได้รับ การตอบสนองของอารมณ์ รวมถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ ซึ่งทั้งหมดจะต้องถูกสร้างจากผู้ฝึกสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Sawatdeechean (2013) พบว่า ผู้ฝึกสอนมีบทบาทเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬาด้วยความมุ่งมั่น ความใกล้ชิด รวมถึงประสบการณ์ของผู้ฝึกสอนมีผลต่อการพัฒนาในการฝึกซ้อมของนักกีฬา และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Tongprasert, et al., (2013) พบว่า นักกีฬาจะประสบผลสำเร็จ ผู้ฝึกสอนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงคือ ความใกล้ชิด การชื่นชมนักกีฬา และการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา อีกทั้งยังศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการตนเอง ซึ่งมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Kanfer & Gaelick (1986) ได้อธิบายว่า การจัดการตนเองคือพฤติกรรมที่บุคคลสามารถจัดการต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ สามารถควบคุมหรือลดผลกระทบจากสถานการณ์นั้น โดยมีการติดตามตนเอง การประเมินตนเอง และการเสริมแรงตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ Pakpoyen (2017) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีปัจจัยที่สำคัญมาจากความสามารถของบุคคลเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ อีกทั้งสิ่งแวดล้อมยังเกี่ยวข้องกับครอบครัวเพื่อน และบรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Khongchuay (2016) พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีปัจจัยมาจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เพื่อนอาจารย์ ครอบครัว สถานศึกษา รวมถึงแรงจูงใจในการเรียนจากบทบาทวรรณกรรม ผู้วิจัยสามารถเขียนกรอบแนวคิดความสำเร็จทั้งด้านการแข่งขันและด้านการเรียนทั้งหมดประกอบด้วย 12 ตัวแปรแฝง และ 36 ตัวแปรสังเกตได้โดยสามารถแยกออกเป็นด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียน ด้านละ 6 ตัวแปรแฝง และ 18 ตัวแปรสังเกตได้ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาและการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสัมพันธ์ของปัจจัย หมายถึง ปัจจัยสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทั้งในด้านการแข่งขันกีฬาและการเรียน ซึ่งปัจจัยประกอบด้วย ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการฝึกซ้อม ด้านแรงจูงใจ สมรรถภาพทางจิตด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการจัดการตนเอง โดยทุกปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จ

ความสำเร็จ หมายถึง การที่นักกีฬามวยไทยสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ได้ คือสำเร็จทั้งด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียน ส่งผลดีต่อร่างกายและจิตใจ

การแข่งขันกีฬา หมายถึง การที่นักกีฬามวยไทยการเข้าแข่งขันกีฬามวยไทย ประกอบด้วย 1. การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นกีฬามวยไทยแห่งประเทศไทย 2. การแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่นกีฬาแห่งชาติ 3. การแข่งขันมวยไทยอาชีพ มีสถิติผลการแข่งขันชนะมากกว่าแพ้ และยังทำการแข่งขันแบบต่อเนื่อง

การเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพที่ตนเองเลือก และสามารถผ่านทุกกิจกรรมในการทดสอบของหลักสูตร โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อภาคเรียนผ่านเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

นักกีฬามวยไทย หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษา

ในระดับปริญญาตรีทุกสาขาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน โดยเป็นตัวแทนนักศึกษาที่หน้าที่เป็นนักกีฬามวยไทย ไม่เคยมีประวัติการย้ายสถานศึกษา ย้ายสาขาการศึกษา รวมถึงการลาพักการเรียน เนื่องจากผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดและเป็นนักกีฬามวยไทยที่สมัครใจในการให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน คัดเลือกจากประวัติการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬามวยไทยวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 42-46 ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่น อย่างน้อย 1 ปี ทั้ง 4 ภูมิภาคทั่วประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 390 คน ประกอบด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักกีฬามวยไทยที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะของรัฐ เคยได้รับเหรียญรางวัลอย่างน้อย

1 เหรียญ ได้แก่ เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง มีสถิติผลการแข่งขันชนะมากกว่าสถิติการแพ้ พร้อมทั้งมีการแข่งขันต่อเนื่องอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่สถาบันอุดมศึกษา กำหนด ทั้งหมด 13 รุ่น จำนวน 300 คน แยกเป็นเพศชาย 8 รุ่น และเพศหญิง 5 รุ่น รวม 20 สถาบัน ตามเงื่อนไขของตัวแปรสังเกตได้ (Comrey & Lee, 1992) ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทย 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการแข่งขันกีฬา มีข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ และ 2) ด้านการเรียน มีข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1. สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักกีฬามวยไทย และตอนที่ 2. สอบถามความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านย่อย ประกอบด้วยความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาและความสำเร็จด้านการเรียน มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) พร้อมเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ด้านมวยไทย 1 ท่าน ด้านพฤติกรรมศาสตร์ 2 ท่าน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา 1 ท่าน และด้านการวิจัย 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Fact validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียน ปรับปรุงแก้ไขและเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ทำการตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และตรวจสอบโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ตรงประเด็น ครอบคลุมและเกิดความเข้าใจของข้อคำถามอย่างถูกต้องแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.98

ตอนที่ 2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักกีฬามวยไทยที่มีธรรมชาติคล้ายกันและนำคะแนนที่ได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ตามวิธีการของ (Cronbach, 1990) โดยมีค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามรายด้านการแข่งขันกีฬา

และการเรียนระหว่าง .512 ถึง .876 ซึ่งมีข้อคำถามผ่านเกณฑ์จำนวนทั้งหมด 66 ข้อ แบ่งเป็นด้านผู้ฝึกสอนจำนวน 19 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.94 ด้านการฝึกซ้อม จำนวน 4 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 1.00 ด้านแรงจูงใจ จำนวน 5 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 1.00 สมรรถภาพทางด้านจิตใจ จำนวน 18 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.94 ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 12 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 1.00 ด้านการจัดการตนเอง จำนวน 8 ข้อ ความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 ถือว่าเครื่องมือในการวิจัยสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ได้รับความเห็นชอบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เลขที่ 244/2562 วันที่รับรอง 26 ธันวาคม 2562 วันหมดอายุ 25 ธันวาคม 2563 เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วเสร็จ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ติดต่อผู้ฝึกสอนหรืออาจารย์ของแต่ละสถาบันการศึกษา เพื่อสอบถามถึงตัวอย่างและพร้อมดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล ส่งไปขอความอนุเคราะห์แต่ละสถาบันทั้งหมด 20 สถาบัน ทำการนัดหมาย วันเวลาและสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยผู้วิจัยในการช่วยเหลือติดตาม ซึ่งผู้วิจัยมีการอธิบายให้ผู้ช่วยผู้วิจัยทราบและเข้าใจก่อนการเก็บข้อมูลจริงทุกขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลเริ่มจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคเหนือตามวันและเวลาที่นัดหมายกับตัวอย่าง ซึ่งตัวอย่างไม่อยู่ในช่วงระหว่างในการแข่งขันกีฬาหรือระหว่างการสอบ เพื่อคุณภาพของข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 ขอพบผู้ฝึกสอนของแต่ละสถาบันการอุดมศึกษา เพื่อขอให้ผู้ฝึกสอนนัดกับตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยไทยที่สมัครใจในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม พร้อมผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเข้าชี้แจงทุกขั้นตอนการเก็บข้อมูลอย่างละเอียด มีหนังสือยินยอมในการให้ข้อมูลและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

หากตัวอย่างไม่สมัครใจให้ข้อมูล ผู้วิจัยเคารพในสิทธิ และหาผู้ที่สมัครใจให้ข้อมูลเพื่อให้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยตัวอย่างนั่งเว้นระยะ ห่างกัน เก็บรวบรวมการแบบสอบถาม ผู้วิจัยกล่าว ขอบขอบคุณผู้ฝึกสอนและตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป LISREL ช่วยในการจัดกระทำข้อมูลในการ วิเคราะห์ปัจจัยสัมพันธ์ที่มีต่อความสำเร็จ (Wiratchai, 1999) 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หาค่า สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) มีค่า .60 ขึ้นไป (Tirakanant, 2007) 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm Factor Analysis) ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล คือ 1) ค่าสถิติ Chi-Square, Chi-Square/df 2) ดัชนีราก ของกำลังสองเฉลี่ยของเศษที่เหลือมาตรฐาน (SRMR) 3) รากที่สองของค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือคลาดเคลื่อน กำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) 4) ดัชนีเปรียบเทียบ ความกลมกลืนของโมเดล (CFI) 5) ดัชนีวัดระดับความ กลมกลืน (GFI) และ 6) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) หากพบว่าโมเดลมีความสอดคล้อง กลมกลืน ทำการตรวจสอบค่าพารามิเตอร์ในโมเดลเพื่อ หาคุณภาพของโมเดลการวัด ได้แก่ ความเที่ยงเชิง โครงสร้าง (Construct reliability) และค่าความ แปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) ตามลำดับ

ผลการวิจัย

ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากผลการศึกษา การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 8.41 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.76 ที่องศาอิสระ เท่ากับ 14 (df=14) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยอมรับสมมติฐานโมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่า ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่าง โดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.02 (ภาพประกอบ 2)

สำรวจระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จใน การแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของ นักกีฬามวยไทย (กรณีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร) พบว่า ระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในแต่ละ ด้านของการแข่งขันกีฬาและการเรียน มีระดับปัจจัย ที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการแข่งขันกีฬาของนักกีฬามวยไทย

เมื่อเรียงลำดับความสัมพันธ์ของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า

อันดับ 1 การฝึกซ้อม มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.79 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ที่มีอิทธิพล จากมากที่สุดคือ การฝึกซ้อมแบบรับรู้ความสำเร็จ เท่ากับ 0.34 รองลงมาคือ การฝึกซ้อมแบบมีเป้าหมาย เท่ากับ 0.31 ตามลำดับ

อันดับ 2 สิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.68 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ที่มีอิทธิพล จากมากที่สุดคือ เพื่อน เท่ากับ 0.33 รองลงมาคือ ครอบครัว เท่ากับ 0.23 อุปกรณ์และสถานที่ เท่ากับ 0.15 ตามลำดับ

อันดับ 3 สมรรถภาพทางด้านจิตใจ มีค่าสัมประสิทธิ์ เส้นทาง เท่ากับ 0.57 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ ความมั่นใจในตนเองและ ความเครียด เท่ากับ 0.46 รองลงมาคือ ความวิตกกังวล เท่ากับ 0.38 และความเข้มแข็งทางจิตใจ เท่ากับ 0.29 ตามลำดับ

อันดับ 4 ผู้ฝึกสอน มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.49 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ที่มีอิทธิพล จากมากที่สุดคือ ความมุ่งมั่นของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.40 รองลงมาคือ ความไวใจของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.35 ความชื่นชมของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.24 และความใกล้ชิด ของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.09 ตามลำดับ

อันดับ 5 การจัดการตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ เส้นทาง เท่ากับ 0.37 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ การติดตามตนเอง เท่ากับ 0.41 รองลงมาคือ การเสริมแรงตนเอง เท่ากับ 0.36 และการประเมินตนเอง เท่ากับ 0.25 ตามลำดับ

และอันดับ 6 แรงจูงใจ มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.21 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ที่มีอิทธิพล

จากมากที่สุดคือ แรงจูงใจแบบรับรู้ความสำเร็จ เท่ากับ 0.36 รองลงมาคือ แรงจูงใจแบบมีเป้าหมาย เท่ากับ 0.29 ตามลำดับ

2. ด้านการเรียนของนักกีฬามวยไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อเรียงลำดับความสัมพันธ์ของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า

อันดับ 1 การจัดการตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.52 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ การติดตามตนเอง เท่ากับ 0.63 รองลงมาคือ การเสริมแรงตนเอง เท่ากับ 0.58 และการประเมินตนเอง เท่ากับ 0.4 ตามลำดับ

อันดับ 2 สิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.42 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ เพื่อน เท่ากับ 0.39 รองลงมาคือ ครอบครัว เท่ากับ 0.36 อุปกรณ์และสถานที่ เท่ากับ 0.24 ตามลำดับ

อันดับ 3 การฝึกซ้อม มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.33 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ การฝึกซ้อมแบบรับรู้ความสำเร็จ เท่ากับ 0.31 รองลงมาคือ การฝึกซ้อมแบบมีเป้าหมาย เท่ากับ 0.28 ตามลำดับ

อันดับ 4 สมรรถภาพทางด้านจิตใจ มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.24 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ ความเครียด เท่ากับ 0.79 รองลงมาคือ ความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวล เท่ากับ 0.64 น้อยสุดคือ ความเข้มแข็งทางจิตใจ เท่ากับ

0.52 ตามลำดับ

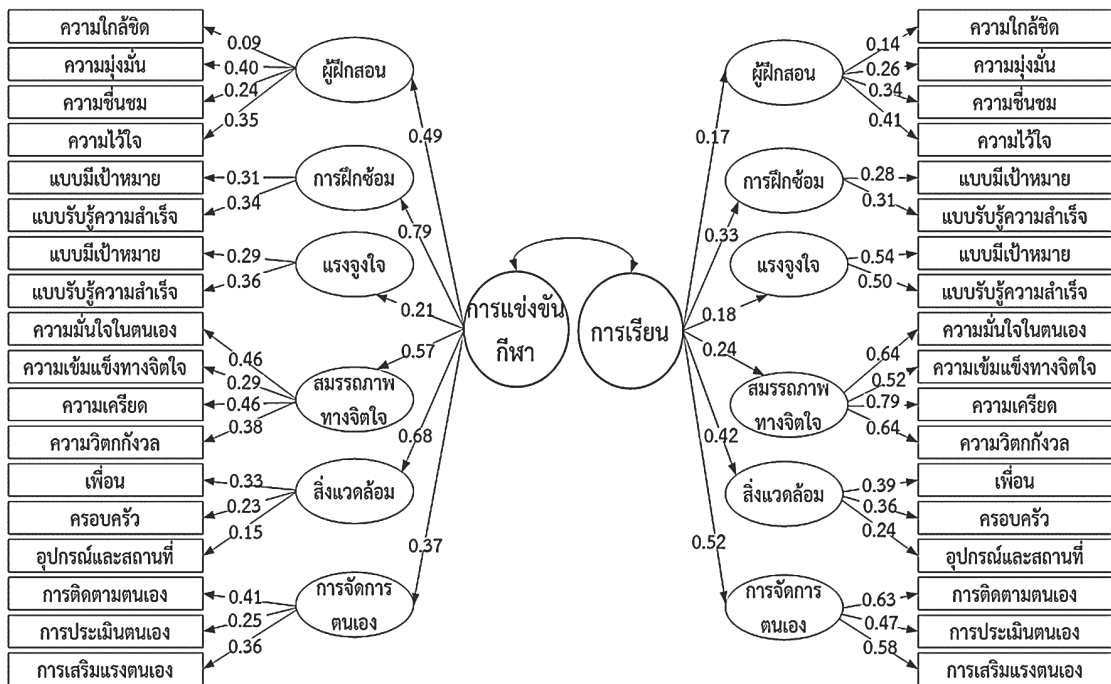
อันดับ 5 แรงจูงใจ มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.18 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ แรงจูงใจแบบมีเป้าหมาย เท่ากับ 0.54 รองลงมาคือ แรงจูงใจแบบรับรู้ความสำเร็จ เท่ากับ 0.50 ตามลำดับ

และอันดับ 6 ผู้ฝึกสอน มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เท่ากับ 0.17 วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ที่มีอิทธิพลจากมากที่สุดคือ ความไวใจของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.41 รองลงมาคือ ความชื่นชมของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.34 ความมุ่งมั่นของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.26 และความใกล้ชิดของผู้ฝึกสอน เท่ากับ 0.14 ตามลำดับ ดังภาพประกอบ 2

สรุปจากการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งทั้งความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียน เป็นปัจจัยที่มาจากตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้เหมือนกัน แต่ความสำคัญของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในแต่ละด้านต่างกัน ซึ่งความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬามีระดับปัจจัยเกี่ยวข้องสูงสุดเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน รองลงมาเป็นฝึกซ้อม แรงจูงใจ สมรรถภาพทางด้านจิตใจ สิ่งแวดล้อม และการจัดการตนเอง ตามลำดับ ส่วนความสำเร็จด้านการเรียนมีระดับปัจจัยเกี่ยวข้องสูงสุดเกี่ยวกับการจัดการตนเอง รองลงมาเป็นสิ่งแวดล้อม การฝึกซ้อม สมรรถภาพทางด้านจิตใจ แรงจูงใจ และผู้ฝึกสอน ตามลำดับ

ภาพประกอบ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย

Chi-square= 8.41 df= 14 P-value= 0.76 GFI= 0.96 AGFI= 0.95 RMSEA= 0.02

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย (กรณีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าดัชนีความกลมกลืน $\chi^2 = 8.41$ df= 14 P-value= 0.76 GFI= 0.96 AGFI= 0.95 RMSEA= 0.02 แสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียนของนักกีฬามวยไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จเหมือนกันทั้งสองด้าน ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอน การฝึกซ้อม แรงจูงใจ สมรรถภาพทางจิตใจ สิ่งแวดล้อม และการจัดการตนเอง แต่มีลำดับความสำคัญของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของระดับปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการแข่งขันกีฬานักกีฬามวยไทย

ระดับปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จ แสดงให้เห็นว่า การเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสำคัญ ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์แต่ละระดับความสำคัญของปัจจัย ดังต่อไปนี้

อันดับ 1 คือ การฝึกซ้อมกีฬา เพราะการฝึกซ้อมกีฬาเป็นการพัฒนาทั้งด้านทักษะกีฬาและสมรรถภาพทางกาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับการแข่งขันกีฬา ที่นักกีฬาต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดี อีกทั้งการฝึกซ้อมกีฬา นักกีฬาจะต้องมีเป้าหมายการฝึกซ้อมเพื่อรับรู้ความสำเร็จและการฝึกซ้อมแบบมีการตั้งเป้าหมาย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการฝึกซ้อมกีฬา สอดคล้องกับ Jackson & Marsh (1996) ได้กล่าวว่า นักกีฬาที่มีสภาวะสิ้นเปลืองจะมีแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นในการกระทำที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติตามแผนและการเตรียมร่างกายก่อนการแข่งขันอย่างเหมาะสม มีความมั่นใจในระดับสูง และมีทัศนคติในทางบวก และยิ่งสอดคล้องกับ Nukeaw & Boonrod (2020)

ได้ศึกษา ผลของการฝึกเสริมด้วยโปรแกรมการฝึกมวยไทย แบบวงจรที่มีต่อความสามารถทางอากาศนินยและสมรรถนะทางกายของนักมวยไทยอาชีพ พบว่า โปรแกรมการฝึกเสริมในนักกีฬามวยไทยสามารถพัฒนาทั้งด้านความสามารถของนักกีฬาและสมรรถภาพทางกายให้ดีขึ้น พื้นพู่ตราการเต้นของหัวใจในขณะพักส่งผลต่อการแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อันดับ 2 คือ ด้านสิ่งแวดล้อม เพราะสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่สนับสนุนให้นักกีฬามวยไทยเกิดความพยายาม เพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย เป็นสิ่งสนับสนุนที่ส่งผลดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือการรู้จักการคบเพื่อน เพราะเพื่อนจะเป็นสิ่งสนับสนุน กระตุ้นให้เกิดความรับผิดชอบในตนเอง อีกทั้งครอบครัว ยังต้องคอยให้กำลังใจ ส่งเสริมพร้อมทั้งผลักดัน และสุดท้ายคือการมีอุปกรณ์สถานที่ที่พร้อม สำหรับการฝึกซ้อมเพื่อการพัฒนา สอดคล้องกับ Panthong (2017) ได้ศึกษาการวางแผนระยะยาวสำหรับพัฒนานักกีฬา พบว่า สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญกับการวางแผนเพื่อความเป็นเลิศสำหรับนักกีฬา อาทิ ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬา

อันดับ 3 คือ สมรรถภาพทางด้านจิตใจ เพราะสมรรถภาพทางด้านจิตใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักกีฬามั่นใจ อุปสรรคปัญหาเพราะกีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยความอดทนและมีความรับผิดชอบสูง นักกีฬามวยไทย จึงต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การมีความมั่นใจตนเอง พร้อมกับความสามารถในการควบคุมความเครียดของตัวนักกีฬามวยไทยเอง อีกทั้งต้องลดความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้นเพราะจะช่วยเพิ่มความเข้มแข็งทางจิตใจที่ดี ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Hoover (2006) ได้กล่าวว่า ความเข้มแข็งทางจิตใจเป็นการจذبต่อเป้าหมายการเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะเผชิญและต่อสู้กับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีความมั่นใจในตัวเอง มีความอดทนในการฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้เกิดความเคยชิน และยังสอดคล้องกับ Sumongkhon (2019) ได้ศึกษาความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะสิ้นไหลของนักกีฬา เทควันโดประเภทต่อสู้ พบว่า ความเข้มแข็งทางจิตใจคือการควบคุมสภาวะทางความคิดและอารมณ์ของนักกีฬาที่แสดงออกเพื่อที่จะให้นักกีฬาแสดงความ

สามารถทางการกีฬาออกมาได้อย่างเต็มศักยภาพ

อันดับ 4 คือ ผู้ฝึกสอน เพราะผู้ฝึกสอนคือบุคคลที่มีความสำคัญต่อตัวนักกีฬามวยไทยอย่างมาก ช่วยให้นักกีฬามีความสามารถของทักษะการกีฬา เป็นบุคคลที่พัฒนาสมรรถภาพทางกายให้ตัวนักกีฬามีความพร้อมก่อนการแข่งขัน เพราะผู้ฝึกสอนต้องทำหน้าที่โดยตรงในการออกแบบการฝึกซ้อม ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นผู้ฝึกสอนที่มีความมุ่งมั่นในการทำหน้าที่ ให้ความไว้วางใจกับตัวนักกีฬามวยไทยในการตัดสินใจในบางครั้ง รู้จักชื่นชมเมื่อนักกีฬาเกิดความผิดพลาดและควรให้คำแนะนำถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับตัวนักกีฬามวยไทย อยู่เสมอ สอดคล้องกับ Junhom, Chaturaphathorn, Singnoi & Suksawang (2020) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน บรรยากาศการจูงใจ ความสามัคคีในทีมและความเชื่อมั่นในทีมที่มีต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมฟุตบอลอาชีพไทย พบว่า ผู้ฝึกสอนมีความเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อมั่นของนักกีฬามีผลต่อการฝึกซ้อมและรูปแบบของผู้ฝึกสอนในการฝึกสอนสามารถทำให้นักกีฬาแสดงความสามารถทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ Martens (2012) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการโค้ช จะเน้นให้นักกีฬาเกิดชัยชนะ โค้ชจะสอนและฝึกนักกีฬาเพื่อการพัฒนาตัวนักกีฬา ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การควบคุมอารมณ์ โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Miller (2003) ได้ศึกษาการรับรู้ต่อความเป็นผู้นำที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของผู้ฝึกสอนกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีการรับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความสม่ำเสมอ ตรงไปตรงมา ให้ความเท่าเทียม ความเป็นใจใส่ และการเสริมพลังบวกและกำลังใจมีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำที่เห็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

อันดับ 5 คือ การจัดการตนเอง เพราะการจัดการตนเอง เป็นการรู้หน้าที่ของตนเองว่าควรทำอะไรและให้ความสำคัญกับสิ่งที่ทำมากน้อยเพียงใด การจัดการตนเองยังสามารถปรับพฤติกรรมของนักกีฬาให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีเพื่อเป้าหมายของความสำเร็จได้ ดังนั้นนักกีฬามวยไทยจึงควรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ต้องรู้จักการติดตามตนเองรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร มีหน้าที่อะไร มีการเสริมแรงตนเองด้วยการให้กำลังใจตนเอง

ในยามที่ท้อหรือหมดกำลังใจ พร้อมทั้งรู้จักประเมินตนเอง เพื่อเพิ่มความพยายามไปให้ถึงเป้าหมายของความสำเร็จ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Kanfer & Gaelick (1968) กล่าวว่า การจัดการตนเองคือพฤติกรรมที่บุคคลสามารถจัดการต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยมีการติดตามตนเอง (Self-Monitoring) การประเมินตนเอง (Self-Evaluation) และการเสริมแรงตนเอง (Self-Reinforcement) ซึ่งการจัดการตนมีผลต่อพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น

และอันดับ 6 คือ แรงจูงใจ เพราะแรงจูงใจ เป็น สิ่งผลักดันให้นักศึกษามวยไทยมีพฤติกรรมในการกำหนด ทิศทางอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งนักศึกษามวยไทยที่มีแรงจูงใจ ในระดับสูงจะเพิ่มความพยายามในตนเองเพื่อไปให้ถึง เป้าหมายที่ตั้งไว้โดยไม่ลดละความพยายาม ในขณะที่ นักศึกษามวยไทยที่มีแรงจูงใจในระดับต่ำ จะไม่แสดง พฤติกรรมของความพยายามออกมา ดังนั้นนักกีฬาจึงต้อง ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การสร้างแรงจูงใจเพื่อรับรู้ ความสำเร็จ ว่าหากตัวนักกีฬาเองไปถึงเป้าหมายความสำเร็จ จะเกิดผลดีกับตนเองอย่างไร พร้อมด้วยการสร้าง แรงจูงใจแบบมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความพยายามไปให้ถึง ความสำเร็จที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ Ketsom et al., (2015) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของนักกีฬามวยไทยวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยไทยวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น พบว่า เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จควรมีการสร้างแรงจูงใจในการเข้ามาเป็น นักกีฬาของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การกำหนด รางวัลสนับสนุนให้กับนักกีฬาที่สร้างผลงานได้เป็นอย่างดี เจน โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนแข่งขันไว้เหมือน มหาวิทยาลัยที่มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการ สร้างแรงจูงใจและยังสอดคล้องกับ McClelland, et al. (1953) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษามีความ พยายามที่จะไปให้ถึงเป้าหมายความสำเร็จที่ตั้งไว้ เป็นแรงพยายามในการวางแผนระยะยาว ซึ่งเป็น ตัวกำหนดในการเปลี่ยนพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้ของ แต่ละคน

2. ด้านการเรียนของนักศึกษามวยไทย ระดับ ปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จ แสดงให้เห็นว่า การเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์

แต่ละระดับความสำคัญของปัจจัย ดังต่อไปนี้

อันดับ 1 คือ การจัดการตนเอง เพราะการจัดการ ตนเองที่ดีจะสามารถช่วยให้นักศึกษามวยไทยสามารถ แบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม เพราะการเรียน จะต้องมีความรับผิดชอบในหลายกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นนักศึกษามวยไทยควรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ต้องรู้จักการติดตามตนเอง มีการเสริมแรงตนเองใน บางครั้งรู้สึกเหนื่อยในระหว่างการเรียนรู้ และต้องรู้จัก การประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นการปรับ พฤติกรรมของตนเองให้เกิดความพยายามไปให้ถึง เป้าหมายของความสำเร็จที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับทฤษฎี ของ Kanfer & Gaelick (1968) กล่าวว่า การจัดการ ตนเองคือพฤติกรรมที่บุคคลสามารถจัดการต่อสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยมีการติดตามตนเอง (Self-Monitoring) การประเมินตนเอง (Self-Evaluation) และการเสริมแรงตนเอง (Self-Reinforcement) ซึ่ง การจัดการตนมีผลต่อพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น

อันดับ 2 คือ สิ่งแวดล้อม เพราะในรั้วของ มหาวิทยาลัยนักศึกษามวยไทยต้องได้พบเจอผู้คนมากมาย การที่นักศึกษามวยไทยมีสิ่งแวดล้อมที่ดีจะคอยเป็น แรงสนับสนุนทำให้นักกีฬามีโอกาสในการประสบผล ความสำเร็จด้านการเรียนที่สูงขึ้นเนื่องจากสิ่งแวดล้อมที่ดี ดังนั้นนักศึกษามวยไทยจึงควรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การเลือกคบเพื่อน เพราะเพื่อนจะช่วยตักเตือนให้คำแนะนำ ในสิ่งที่ไม่ดี พร้อมทั้งแนะนำในสิ่งที่ดีอยู่เสมอ และความ รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนมาจากครอบครัวที่คอยเอาใจใส่ ในยามที่รู้สึกท้อและให้กำลังใจอยู่เสมอ อีกทั้งต้องมี สถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่พร้อมและทันสมัย สอดคล้องกับ Na Ayuthaya & Thanathiti (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสำเร็จการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาในระยะเวลาที่กำหนดของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า สิ่งแวดล้อม ทางกายภาพและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการเรียน การสอนพร้อมทั้งปัจจัยด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์กับ การสำเร็จการศึกษา

อันดับ 3 คือ การฝึกซ้อม เพราะการฝึกซ้อม สำหรับนักศึกษามวยไทยในการเรียนหมายถึง การรับผิดชอบ ในหน้าที่ด้านการเรียนและการกีฬา รู้จักทบทวนเอกสาร งานที่อาจารย์ผู้สอนสั่งให้รับผิดชอบ การทบทวนก่อน การสอบ อีกทั้งการฝึกซ้อมก็ช่วยสร้างวินัยให้เกิด

ความรับผิดชอบในตนเอง ดังนั้นนักกีฬาควรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การฝึกซ้อมแบบรับรู้ความสำเร็จและการฝึกซ้อมแบบมีการตั้งเป้าหมาย เพื่อเป็นการเน้นย้ำตัวเองถึงความรับผิดชอบเพื่อเป้าหมายความสำเร็จด้านการเรียนและการกีฬา สอดคล้องกับ Pratepladda, et al., (2016) ได้ศึกษา การให้ความหมายที่มาของความหมายและกระบวนการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมของนักศึกษา สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนาพบว่า การที่นักศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรจนสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เกิดจากการเข้าเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองที่สูง

อันดับ 4 คือ สมรรถภาพทางด้านจิตใจ เพราะสมรรถภาพทางด้านจิตใจที่ดีคือ การที่นักกีฬาสามารถควบคุมพฤติกรรมรับรู้และแสดงความสามารถของตนเองในด้านการเรียนได้อย่างดีและเหมาะสม นักกีฬามวยไทยจึงควรให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความสามารถในการลดความเครียดของตนเอง เพราะความเครียดคือสิ่งที่ลดศักยภาพของนักกีฬาลง ควรเพิ่มความมั่นใจในตนเองว่าสามารถทำได้ พร้อมทั้งควบคุมความวิตกกังวลของของตนเองในสถานการณ์ที่ยังไม่เกิดด้วยการคิดบวก และต้องสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจให้กับตนเองอยู่เสมอ สอดคล้องกับ Tejangkul, et al., (2019) ได้ศึกษา การประยุกต์ใช้สุนทรียสาธกเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศึกษานักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง พบว่า การผ่อนคลายการเสริมแรงจูงใจ การได้กำลังใจจากครอบครัว จากเพื่อน สามารถสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนซึ่งส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

อันดับ 5 คือ แรงจูงใจ เพราะแรงจูงใจเป็นตัวกำหนดให้เกิดการปรับพฤติกรรมเพิ่มความพยายามในการทำสิ่ง ๆ นั้นให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งนักกีฬามวยไทยจะต้องสร้างแรงจูงใจเพื่อเป็นตัวกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จ โดยให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การสร้างแรงจูงใจแบบมีเป้าหมายเพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จอย่างชัดเจน และการสร้างแรงจูงใจแบบรับรู้ความสำเร็จในสิ่งที่พยายามว่าหากสำเร็จแล้วจะเกิดผลดีกับตนเองอย่างไร ซึ่งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองไป

สอดคล้องกับ Khongchuay (2016) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้ พบว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่ช่วยให้มีสติประสพผลสำเร็จด้านการเรียน

และอันดับ 6 คือ ผู้ฝึกสอน เพราะผู้ฝึกสอนหรืออาจารย์ ด้านการเรียนเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ให้ความรู้สร้างประสบการณ์ ซึ่งตัวอาจารย์อาจเป็นทั้งผู้ฝึกสอนกีฬาในขณะเดียวกันที่สอนทั้งทักษะและเสริมสร้างความสามารถให้แก่ นักกีฬา ซึ่งนักกีฬามวยไทยจะสำเร็จด้านการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ฝึกสอนหรืออาจารย์ต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การให้ความไว้วางใจต่อนักกีฬาไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การให้โอกาสในการแสดงออกการนำเสนองาน รู้จักการชื่นชมนักกีฬาเมื่อเขาเกิดความผิดพลาดจะต้องให้กำลังใจ พร้อมทั้งมีความมุ่งมั่นในการทำหน้าที่ในการสอนการให้ความรู้และให้ประสบการณ์ต่อนักกีฬาอยู่ตลอดเวลา และผู้ฝึกสอนจะต้องให้ความใกล้ชิดกับนักกีฬา ให้ความเป็นกันเองอยู่เสมอ จึงส่งผลต่อความสำเร็จด้านเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Phisityotsiri, et al. (2017) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่พึงประสงค์ต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า อาจารย์เป็นผู้มีทักษะในการถ่ายทอดและอธิบายความรู้ได้เป็นอย่างดีส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลักษณะของอาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อนักศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทั้งด้านการแข่งขันกีฬาและการเรียน การนำไปใช้ควรเรียงลำดับความสัมพันธ์ในแต่ละด้านของความสำเร็จอย่างถูกต้อง ซึ่งความสำเร็จในแต่ละด้านของการแข่งขันหรือการเรียนจะมีลำดับความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต่างกันและไม่ควรเลือกเฉพาะตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งไปใช้ เพราะทุกตัวแปรมีลำดับความสัมพันธ์กัน จึงจะประสพผลสำเร็จ

1.2 นักกีฬามวยไทย ผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปได้ในขณะที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษา โดยสามารถเลือกนำผลการวิจัยไปใช้ในแต่ละช่วงได้ เช่น ช่วงของการแข่งขันกีฬาที่ต้องการช่วยชนะในการแข่งขัน หรือช่วงของการเรียนที่ต้องการผลการเรียนอยู่เกณฑ์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

1.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ควรมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการกีฬาและการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในแต่ละบริบทรวมถึงวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาคที่ต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมยังศึกษาไม่ครอบคลุมถึงนโยบายของผู้บริหารของแต่ละสถาบันการศึกษา การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จทั้งด้านการกีฬาและการเรียนของนักกีฬามวยไทย

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยทั้งด้านการแข่งขันกีฬาและด้านการเรียนในสถาบันการศึกษาที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา เป็นต้น

References

- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *Interpretation and application of factor analytic results*.
Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.) New York: Harper Colline.
Hoover, A. J. (2006). *Keys to Athletic Success: A Study of Student-athletes' and Coaches' Views on Mental Toughness*. [Doctoral dissertation, Marietta College].
Jackson, S. A., & Marsh, H. W. (1996). Development and validation of a scale to measure optimal experience: The Flow State Scale. *Journal of sport and exercise psychology*, 18(1), 17-35.
Junhom, T., Chaturaphathorn, N., Singnoi, C., & Suksawang, P. (2020). The causal relationship of the coaching leadership style, atmosphere, motivation, team unity and team confidence towards performance satisfaction of the Thai professional soccer team. *Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 46(2), 75-84. [in Thai]
Kanfer, F. H., & Gaelick, L. (1968). *Self-management methods*. In F. H. Kanfer & A. P. Goldstein (Eds.), *Helping people change: A textbook of methods* (3rd ed., pp. 283–345). New York: Pergamon.
Ketsom, S., Marikan, A., Aruntari, S., & Phacharabdee, K. (2015). *A study of factors affecting the The success of athletes from the Rajamangala University of Technology Rattanakosin in participating in sporting events. The National University of Tai, the 42nd in Khon Kaen*. [Research report]. Research archives and academic results. [in Thai]
Khongchuay, R. (2016). *A causal relationship model of factors influencing academic achievement students of Faculty of Education Southern Region Rajabhat University* (Research report). Songkhla: Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University. [in Thai]
Martens, R. (2012). *Successful coaching*. Human kinetics.
McClelland, D.C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, NJ: Van Nostrand.
McClelland, D., Atkinson, J., Clark, R., & Lowel, E. (1953). *The dichieweher motive*. New York: Appleton-Century-CrofS.

- Miller, L. M. (2003). *Qualitative Investigation of Intercollegiate Coaches' Perceptions of Altruistic Leadership*. [PhD. The Ohio State University].
- Nicholls, J. G. (1989). *The Competitive Ethos and Democratic Education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Na Ayuthaya, P. S., & Thanathiti, T. (2020). Factors Influencing Graduation of Graduate Studies in the Stipulated Period of Liberal Arts Students Mahidol University. *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 14(3), 120-134. [in Thai]
- Na Nakorn, N. (2018). Preparation of Muay Thai for the Olympics. *UMT-POLY Journal*, 15(2), 350-369. [in Thai]
- Nukeaw, A., & Boonrod, W. (2020). Effects of Training Supplemented by Circuit Muay Thai Training Programs on Popular Air Abilities and Physical Performance of Professional Muay Thai Boxers. *Journal of Sports Science and Health*, 21(3), 356-367. [in Thai]
- Panthong, A. (2017). Long-term planning for athlete development. *Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University*, 14(64), 15-22. [in Thai]
- Pakpoyen, S. (2017). *Factors Affecting Educational Achievement of Graduate Students in Curriculum and Instruction Dhurakij Pundit University*. [Thesis of Master of Education, Dhurakij Pundit University].
- Phisityotsiri, W., Rawichat, N., Hayisani, M., KaraMinae, N., Laengphol, J., Wongwiwat, S., & Saengklaicharoen, W. (2017). Feature feedback study Higher education teachers who wish to manage the English language courses of students Yala Rajabhat University. *Journal of Yala Rajabhat University*, 12(Suppl.), 86-99. [in Thai]
- Poonsem, N. (2018). *Motivation and Basic Needs Affecting the Decision to Become a Professional Muay Thai Athlete in Nakhon Ratchasima*. [Independent study, Master of Business Administration]. Bangkok University. [in Thai]
- Prateeppladda, N., Petchpradab, P., PhongsiriSaen, P., & Siriwong, P. (2016). Defining the meaning, the origin of meaning, and the process of expressing the self and social responsibility of the students. Galyani Vadhana Music Institute. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 9(1), 546-559. [in Thai]
- Sawatdeechan, D. (2013). *The Relationship Between Coaching Behaviors and Success of Taekwondo Female players Competition in the 42nd Thailand National Games*. [Doctoral Thesis, Chulalongkorn University].
- Sumongkhon, S. (2019). The mental strength and fluid state of combat taekwondo athletes. *Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 45(2), 221-231. [in Thai]
- Tejangkura, L., Sukcharoen, P., Wongpongkaseam, S., & Petchsuk, R. (2019). Application of aesthetics to enhance learning motivation of nursing students. Suan Dusit University: A case study of nursing students with high academic achievement. *Thai Red Cross Nursing Journal*, 12(2), 100-115. [in Thai]

- Tirakanant, S. (2007). *Creating a variable measurement tool in social sciences research: A practical approach*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [In Thai]
- Tongprasert, W., VONGJATURAPAT, N., & PIYAPIMONSIT, C. (2013). Path analysis of coaching styles, basic psychological needs and intrinsic motivation effect to success in sports. *Journal of Sports Science and Technology*, 13(2), 101-114. [in Thai]
- Wiratchai, N. (1999). *Liss Rail Model: Statistics Analysis for Research*. (3rd ed). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]